

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2017/C 046/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2017/C 046/02	Věc C-492/14: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 29. září 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel – Belgie) – Essent Belgium NV v. Vlaams Gewest, Inter-Energa a další „Řízení o předběžné otázce — Regionální právní úprava, která stanoví bezplatnou distribuci elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů v sítích nacházejících se v dotčeném regionu — Rozlišení v závislosti na původu zelené elektřiny — Články 28 a 30 ES — Volný pohyb zboží — Směrnice 2001/77/ES — Články 3 a 4 — Regionální mechanismy podpory produkce elektřiny z obnovitelných zdrojů — Směrnice 2003/54/ES — Články 3 a 20 — Směrnice 96/92/ES — Články 3 a 16 — Vnitřní trh s elektřinou — Přístup k distribuční síti za nediskriminačních tarifních podmínek — Závazek veřejné služby — Nedostatek proporcionality“	2
2017/C 046/03	Věc C-171/15: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 14. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – Connexion Taxi Services BV v. Staat der Nederlanden, Transvision BV, Rotterdamse Mobiliteit Centrale RMC BV, Zorgvervoercentrale Nederland BV „Řízení o předběžné otázce — Veřejné zakázky na služby — Směrnice 2004/18/ES — Článek 45 odst. 2 — Osobní situace zájemce nebo uchazeče — Fakultativní důvody pro vyloučení — Vážné profesní pochybení — Vnitrostátní právní předpisy, které stanoví individuální posouzení jednotlivých případů podle zásady proporcionality — Rozhodnutí veřejných zadavatelů — Směrnice 89/665/EHS — Soudní přezkum“	3

2017/C 046/04	Věc C-238/15: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 14. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal administratif – Lucembursko) – Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga v. Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche „Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb osob — Rovné zacházení — Sociální výhody — Nařízení (EU) č. 492/2011 — Článek 7 odst. 2 — Finanční podpora na vysokoškolské studium — Podmínka stanovená pro studenty, kteří nemají bydliště na území dotčeného členského státu, být dětmi pracovníků, kteří ke dni podání žádosti o finanční podporu byli zaměstnaní nebo vykonávali samostatně výdělečnou činnost v tomto členském státě nepřetržitě po dobu alespoň pěti let — Nepřímá diskriminace — Odůvodnění — Cíl směřující ke zvýšení podílu tuzemských osob s vysokoškolským vzděláním — Vhodnost — Proporcionalita“	4
2017/C 046/05	Věc C-256/15: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 15. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovinsko) – Drago Nemeč v. Republika Slovenija „Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2000/35/ES — Postup proti opožděným platbám — Pravomoc Soudního dvora — Transakce uzavřená před přistoupením Slovinska k Evropské unii — Působnost — Pojem ‚obchodní transakce‘ — Pojem ‚podnik‘ — Maximální částka dlužného úroku z prodlení“	4
2017/C 046/06	Věc C-378/15: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 14. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Commissione tributaria regionale di Roma – Itálie) – Mercedes Benz Italia SpA v. Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3 „Řízení o předběžné otázce — Daně — Daň z přidané hodnoty — Směrnice 77/388/EHS — Článek 17 odst. 5 třetí pododstavec písm. d) — Působnost — Použití odpočitatelného podílu daně z přidané hodnoty, které podléhá pořízení veškerého zboží a služeb používaných osobou povinnou k dani — Příležitostná plnění — Použití obratu jako indicie“	5
2017/C 046/07	Spojené věci C-401/15 až C-403/15: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 15. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour administrative – Lucembursko) – Noémie Depesme, Saïd Kerrou (C-401/15), Adrien Kauffmann (C-402/15), Maxime Lefort (C-403/15) v. Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche „Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb osob — Práva pracovníků — Rovné zacházení — Sociální výhody — Finanční pomoc na vysokoškolská studia — Podmínka rodičovství — Pojem ‚dítě‘ — Dítě manžela či manželky nebo registrovaného partnera či partnerky — Příspěvek na výživu tohoto dítěte“	6
2017/C 046/08	Věc C-558/15: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 15. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal da Relação do Porto – Portugalsko) – Alberto José Vieira de Azevedo a další v. CED Portugal Unipessoal, Lda, Instituto de Seguros de Portugal – Fundo de Garantia Automóvel „Řízení o předběžné otázce — Pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontrola povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění — Směrnice 2000/26/ES — Článek 4 odst. 5 — Pojišťovna — Škodní zástupce — Dostatečné pravomoci k zastupování — Možnost žalovat u soudů“	7
2017/C 046/09	Věc C-577/15 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. prosince 2016 – SV Capital OÜ v. Evropský orgán pro bankovníctví (EBA), Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Žádost o zahájení šetření směřující na estonské a finské orgány dohledu — Rozhodnutí Evropského orgánu pro bankovníctví (EBA) — Rozhodnutí odvolacího senátu evropských orgánů dohledu — Nařízení (EU) č. 1093/2010 — Články 17 a 60 — Odvolací senát — Lhůta k podání žaloby — Omluvitelný omyl“	7
2017/C 046/10	Věc C-644/15 P: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 15. prosince 2016 – Maďarsko v. Evropská komise „Kasační opravný prostředek — Nařízení (ES) č. 1234/2007 — Společná organizace zemědělských trhů — Odvětví ovoce a zeleniny — Článek 103e — Vnitrostátní finanční podpora poskytnutá organizacím producentů v odvětví ovoce a zeleniny — Nařízení (ES) č. 1580/2007 — Článek 97 — Rozhodnutí Komise o unijní úhradě vnitrostátní finanční podpory poskytnuté Maďarskem organizacím producentů“	8

2017/C 046/11	Věc C-667/15: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 15. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van beroep te Antwerpen – Belgie) – Loterie Nationale – Nationale Loterij NV van publiek recht v. Paul Adriaensen, Werner De Kesel, The Right Frequency VZW „Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2005/29/ES — Nekalé obchodní praktiky vůči spotřebitelům — Klamavá obchodní praktika — Pyramidový program — Platby poskytnuté novými členy a odměny, které obdrží stávající členové — Nepřímá finanční souvislost“	8
2017/C 046/12	Věc C-700/15: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 15. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovinsko) – LEK Farmaceutvska Družba d. d. v. Republika Slovinsko „Řízení o předběžné otázce — Kombinovaná nomenklatura — Zařazení zboží — Potravinové doplňky spadající do sazebníkového čísla 2106 — Účinná látka jakožto základní složka — Případné zařazení do kapitoly 30 kombinované nomenklatury — Nabízení a prodej výrobků jako léčivých přípravků“	9
2017/C 046/13	Věc C-412/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 27. července 2016 Ice Mountain Ibiza, S. L. proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 25. května 2016 ve věci T-5/15, Ice Mountain Ibiza v. EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean beach club ibiza)	10
2017/C 046/14	Věc C-413/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 27. července 2016 Ice Mountain Ibiza, S. L. proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 25. května 2016 ve věci T-6/15, Ice Mountain Ibiza v. EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean ibiza)	11
2017/C 046/15	Věc C-554/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 31. října 2016 – EP Agrarhandel GmbH v. Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft	12
2017/C 046/16	Věc C-562/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgerichts Hannover (Německo) dne 7. listopadu 2016 – Peter Roßnagel, Alexandre Schröter v. TUIfly GmbH	13
2017/C 046/17	Věc C-585/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Sofia-grad (Bulharsko), dne 18. listopadu 2016 – Serin Alheto v. Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite	14
2017/C 046/18	Věc C-621/16 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 25. listopadu 2016 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 15. září 2016 ve věcech T-353/14 a T-17/15, Itálie v. Komise	16
2017/C 046/19	Věc C-633/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sø- og Handelsretten (Dánsko) dne 7. prosince 2016 – Ernst & Young P/S v. Konkurrencerådet	17
2017/C 046/20	Věc C-636/16: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado Contencioso-Administrativo de Pamplona (Španělsko) dne 9. prosince 2016 – Wilber López Pastuzano v. Delegación del Gobierno de Navarra	18

Tribunál

2017/C 046/21	Věc T-713/14: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2016 – IPSO v. ECB „ECB — Zaměstnanci ECB — Agenturní pracovníci — Omezení maximální doby působení agenturního pracovníka — Žaloba na neplatnost — Napadnutelný akt — Bezprostřední a osobní dotčení — Právní zájem na podání žaloby — Lhůta k podání žaloby — Přípustnost — Neinformování žalující odborové organizace a neprojednání věci s ní — Mimosmluvní odpovědnost“	19
2017/C 046/22	Věc T-833/16: Žaloba podaná dne 28. listopadu 2016 – Karp v. Parlament	19

2017/C 046/23	Věc T-858/16: Žaloba podaná dne 6. prosince 2016 – Dow Corning a Dow Corning Europe v. Komise	20
2017/C 046/24	Věc T-867/16: Žaloba podaná dne 5. prosince 2016 – Nomatic v. Komise	21
2017/C 046/25	Věc T-874/16: Žaloba podaná dne 9. prosince 2016 – RA v. Účetní dvůr	22
2017/C 046/26	Věc T-875/16: Žaloba podaná dne 12. prosince 2016 – Falcon Technologies International v. Komise	23
2017/C 046/27	Věc T-881/16: Žaloba podaná dne 14. prosince 2016 – HJ v. EMA	24
2017/C 046/28	Věc T-882/16: Žaloba podaná dne 15. prosince 2016 – Sipral World v. EUIPO – La Dolfina (DOLFINA)	25
2017/C 046/29	Věc T-893/16: Žaloba podaná dne 19. prosince 2016 – Xiaomi v. EUIPO – Apple (MI PAD)	26
2017/C 046/30	Věc T-894/16: Žaloba podaná dne 19. prosince 2016 – Air France v. Komise	26
2017/C 046/31	Věc T-895/16: Žaloba podaná dne 13. prosince 2016 – Toontrack Music AB v. EUIPO (SUPERIOR DRUMMER)	27
2017/C 046/32	Věc T-908/16: Žaloba podaná dne 20. prosince 2016 – Starbucks (HK) v. EUIPO – Now Wireless (nowwireless)	28
2017/C 046/33	Věc T-916/16: Žaloba podaná dne 28. prosince 2016 – Winkler v. Komise	28

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2017/C 046/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 38, 6.2.2017

Dřívější publikace

Úř. věst. C 30, 30.1.2017

Úř. věst. C 22, 23.1.2017

Úř. věst. C 14, 16.1.2017

Úř. věst. C 6, 9.1.2017

Úř. věst. C 475, 19.12.2016

Úř. věst. C 462, 12.12.2016

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 29. září 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel – Belgie) – Essent Belgium NV v. Vlaams Gewest, Inter-Energa a další

(Věc C-492/14) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Regionální právní úprava, která stanoví bezplatnou distribuci elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů v sítích nacházejících se v dotčeném regionu — Rozlišení v závislosti na původu zelené elektřiny — Články 28 a 30 ES — Volný pohyb zboží — Směrnice 2001/77/ES — Články 3 a 4 — Regionální mechanismy podpory produkce elektřiny z obnovitelných zdrojů — Směrnice 2003/54/ES — Články 3 a 20 — Směrnice 96/92/ES — Články 3 a 16 — Vnitřní trh s elektřinou — Přístup k distribuční síti za nediskriminačních tarifních podmínek — Závazek veřejné služby — Nedostatek proporcionality“

(2017/C 046/02)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Essent Belgium NV

Žalovaní: Vlaams Gewest, Inter-Energa, IVEG, Infrac West, Provinciale Brabantse Energiemaatschappij CVBA (PBE), Vlaamse Regulator van de Electriciteits- en Gasmarkt (VREG)

Za přítomnosti: Intercommunale Maatschappij voor Energievoorziening Antwerpen (IMEA), Intercommunale Maatschappij voor Energievoorziening in West- en Oost-Vlaanderen (IMEWO), Intercommunale Vereniging voor Energielevering in Midden-Vlaanderen (Intergem), Intercommunale Vereniging voor de Energiedistributie in de Kempen en het Antwerpse (IVEKA), Iverlek, Gaselwest CVBA, Sibelgas CVBA

Výrok

Ustanovení článků 28 a 30 ES, jakož i čl. 3 odst. 2 a 8, a čl. 20 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/54/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 96/92/ES, ve spojení s čl. 3 odst. 2 a 3 a článku 16 směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/92/ES ze dne 19. prosince 1996 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a čl. 3 a 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/77/ES ze dne 27. září 2001 o podpoře elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie na vnitřním trhu s elektřinou, musí být vykládány v tom smyslu, že brání právní úpravě, jako je besluit van de Vlaamse regering inzake de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen (vyhláška vlámské vlády o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie) ze dne 28. září 2001 a besluit van de Vlaamse regering inzake de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen (vyhláška vlámské vlády o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů

energie) ze dne 5. března 2004, která ukládá režim bezplatné distribuce zelené elektřiny v distribučních sítích nacházejících se v dotčeném regionu a zároveň omezuje výhody uvedeného režimu, v případě prvně uvedené vyhlášky, pouze na zelenou elektřinu dodávanou přímo výrobními zařízeními do uvedených distribučních sítí, a v případě poslední uvedené vyhlášky, pouze na zelenou elektřinu dodávanou přímo takovými zařízeními do distribučních sítí nacházejících se v členském státě, do kterého patří uvedený region.

(¹) Úř. věst. C 34, 2.2.2015.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 14. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemsko) – Connexxion Taxi Services BV v. Staat der Nederlanden, Transvision BV, Rotterdamse Mobiliteit Centrale RMC BV, Zorgvervoercentrale Nederland BV

(Věc C-171/15) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Veřejné zakázky na služby — Směrnice 2004/18/ES — Článek 45 odst. 2 — Osobní situace zájemce nebo uchazeče — Fakultativní důvody pro vyloučení — Vážné profesní pochybení — Vnitrostátní právní předpisy, které stanoví individuální posouzení jednotlivých případů podle zásady proporcionality — Rozhodnutí veřejných zadavatelů — Směrnice 89/665/EHS — Soudní přezkum“

(2017/C 046/03)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka v řízení o kasačním opravném prostředku: Connexxion Taxi Services BV

Odpůrci v řízení o kasačním opravném prostředku: Staat der Nederlanden, Transvision BV, Rotterdamse Mobiliteit Centrale RMC BV, Zorgvervoercentrale Nederland BV

Výrok

- 1) Unijní právo, zejména článek 45 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, nebrání tomu, aby podle takové vnitrostátní právní úpravy, jako je úprava dotčená v původním řízení, byl veřejný zadavatel povinen posoudit podle zásady proporcionality, zda zájemce o veřejnou zakázku, který se dopustil vážného profesního pochybení, má být skutečně vyloučen.
- 2) Ustanovení směrnice 2004/18, zejména ustanovení jejího článku 2 a bodu 17 její přílohy VII A, ve spojení se zásadou rovného zacházení a s povinností transparentnosti, které z nich plynou, musí být vykládána v tom smyslu, že brání tomu, aby veřejný zadavatel rozhodl o zadání veřejné zakázky uchazeči, který se dopustil vážného profesního pochybení, protože vyloučení tohoto uchazeče ze zadávacího řízení by bylo v rozporu se zásadou proporcionality, ačkoli podle podmínek zadávacího řízení této zakázky měl být uchazeč, který se dopustil vážného profesního pochybení, automaticky vyloučen bez ohledu na to, zda je taková sankce přiměřená.

(¹) Úř. věst. C 213, 29.6.2015.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 14. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal administratif – Lucembursko) – Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga v. Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

(Věc C-238/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb osob — Rovné zacházení — Sociální výhody — Nařízení (EU) č. 492/2011 — Článek 7 odst. 2 — Finanční podpora na vysokoškolské studium — Podmínka stanovená pro studenty, kteří nemají bydliště na území dotčeného členského státu, být dětmi pracovníků, kteří ke dni podání žádosti o finanční podporu byli zaměstnaní nebo vykonávali samostatně výdělečnou činnost v tomto členském státě nepřetržitě po dobu alespoň pěti let — Nepřímá diskriminace — Odůvodnění — Cíl směřující ke zvýšení podílu tuzemských osob s vysokoškolským vzděláním — Vhodnost — Proporcionalita“

(2017/C 046/04)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal administratif

Účastníci původního řízení

Žalobci: Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga

Žalovaný: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

Výrok

Článek 7 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie je třeba vykládat v tom smyslu, že brání takovým právním předpisům členského státu, jako jsou předpisy dotčené v původním řízení, které vážou poskytnutí finanční podpory na vysokoškolské studium studentům, kteří nemají bydliště v tomto členském státě, na podmínku, že přinejmenším jeden z rodičů tohoto studenta nepřetržitě pracoval v tomto členském státě po dobu alespoň pěti let v okamžiku podání žádosti o finanční podporu, ale nestanoví takovou podmínku, pokud jde o studenty s bydlištěm na území uvedeného členského státu s cílem podpořit zvýšení podílu tuzemských osob s vysokoškolským vzděláním.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 254, 3.8.2015.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 15. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovinsko) – Drago Nemeč v. Republika Slovenija

(Věc C-256/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2000/35/ES — Postup proti opožděným platbám — Pravomoc Soudního dvora — Transakce uzavřená před přistoupením Slovinska k Evropské unii — Působnost — Pojem ‚obchodní transakce‘ — Pojem ‚podnik‘ — Maximální částka dlužného úroku z prodlení“

(2017/C 046/05)

Jednací jazyk: slovinština

Předkládající soud

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Drago Nemec

Odpůrkyně: Republika Slovenija

Výrok

- 1) Článek 2 bod 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/35/ES ze dne 29. června 2000 o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích musí být vykládán v tom smyslu, že fyzická osoba, která má živnostenské oprávnění, musí být považována za „podnik“ ve smyslu tohoto ustanovení, a transakce, kterou uzavřela, za „obchodní transakci“ ve smyslu téhož ustanovení, pokud tato transakce, přestože se netýká činnosti, na kterou se vztahuje toto oprávnění, je součástí výkonu strukturované a soustavné nezávislé hospodářské nebo odborné činnosti, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu s ohledem na všechny okolnosti projednávané věci.
- 2) Směrnice 2000/35 musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání takovému vnitrostátnímu právnímu ustanovení, jako je článek 376 obligacijského zákoníku (zákon o závazcích), který stanoví, že narostlé, avšak nezaplacené úroky z prodlení přestanou plynout, když jejich částka dosáhne výše jistiny.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 302, 14.9.2015.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 14. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Commissione tributaria regionale di Roma – Itálie) – Mercedes Benz Italia SpA v. Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3

(Věc C-378/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Daně — Daň z přidané hodnoty — Směrnice 77/388/EHS — Článek 17 odst. 5 třetí pododstavec písm. d) — Působnost — Použití odpočitatelného podílu daně z přidané hodnoty, které podléhá pořízení veškerého zboží a služeb používaných osobou povinnou k dani — Příležitostná plnění — Použití obratu jako indicie“

(2017/C 046/06)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Commissione tributaria regionale di Roma

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Mercedes Benz Italia SpA

Odpůrkyně: Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3

Výrok

Článek 17 odst. 5 třetí pododstavec písm. d) a článek 19 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě a vnitrostátní praxi, jako jsou právní úprava a praxe dotčené v původním řízení, které osobě povinné k dani ukládají:

— uplatnit na veškeré zboží a služby, které pořídila, odpočitatelný podíl založený na obratu, aniž by stanovily metodu výpočtu založenou na povaze a skutečném určení každého z pořizovaných zboží a služeb, která by objektivně odrážela skutečný podíl vzniklých výdajů na každou ze zdanitelných a nezdanitelných činností; a

- vycházet ze složení svého obratu za účelem určení plnění kvalifikovatelných jako „příležitostná“, pokud posouzení provedené za tímto účelem zohledňuje i poměr těchto plnění ke zdanitelným činnostem této osoby povinné k dani a případně použití zboží a služeb, které podléhají DPH, jež obnášejí.

(¹) Úř. věst. C 337, 12.10.2015.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 15. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour administrative – Lucembursko) – Noémie Depesme, Saïd Kerrou (C-401/15), Adrien Kauffmann (C-402/15), Maxime Lefort (C-403/15) v. Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

(Spojené věci C-401/15 až C-403/15) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb osob — Práva pracovníků — Rovné zacházení — Sociální výhody — Finanční pomoc na vysokoškolská studia — Podmínka rodičovství — Pojem ‚dítě‘ — Dítě manžela či manželky nebo registrovaného partnera či partnerky — Příspěvek na výživu tohoto dítěte“

(2017/C 046/07)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour administrative

Účastníci původního řízení

Žalobci: Noémie Depesme, Saïd Kerrou (C-401/15), Adrien Kauffmann (C-402/15), Maxime Lefort (C-403/15)

Žalovaný: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

Výrok

Článek 45 SFEU a čl. 7 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie musí být vykládány v tom smyslu, že dítětem příhraničního pracovníka, které nepřímo požívá sociální výhody uvedené v poslední jmenovaném ustanovení, jako je financování studia poskytované členským státem dětem pracovníků, kteří v tomto státě vykonávají nebo vykonávali činnost, je třeba rozumět nikoliv pouze dítě, které má příbuzenský vztah s tímto pracovníkem, ale rovněž dítě manžela či manželky nebo registrovaného partnera či partnerky uvedeného pracovníka, pokud tento pracovník zajišťuje výživu tohoto dítěte. Tento poslední požadavek vyplývá z faktické situace, jejíž posouzení přísluší správě a případně vnitrostátním soudům, a není potřeba, aby určily důvody takového příspěvku či podrobně vyčíslily jeho rozsah.

(¹) Úř. věst. C 302, 14.9.2015.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 15. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal da Relação do Porto – Portugalsko) – Alberto José Vieira de Azevedo a další v. CED Portugal Unipessoal, Lda, Instituto de Seguros de Portugal – Fundo de Garantia Automóvel

(Věc C-558/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontrola povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění — Směrnice 2000/26/ES — Článek 4 odst. 5 — Pojišťovna — Škodní zástupce — Dostatečné pravomoci k zastupování — Možnost žalovat u soudů“

(2017/C 046/08)

Jednací jazyk: portugálština

Předkládající soud

Tribunal da Relação do Porto

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Alberto José Vieira de Azevedo, Maria da Conceição Ferreira da Silva, Carlos Manuel Ferreira Alves, Rui Dinis Ferreira Alves, Vítor José Ferreira Alves

Odpůrci: CED Portugal Unipessoal, Lda, Instituto de Seguros de Portugal – Fundo de Garantia Automóvel

Za přítomnosti: Instituto de Seguros de Portugal – Fundo de Acidentes de Trabalho

Výrok

Článek 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/26/ES ze dne 16. května 2000 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a o změně směrnic Rady 73/239/EHS a 88/357/EHS (Čtvrtá směrnice o pojištění motorových vozidel), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/14/ES ze dne 11. května 2005, musí být vykládán v tom smyslu, že členským státům neukládá, aby stanovily, že zástupce, který je na základě tohoto článku pověřen likvidací škod, může být žalován sám namísto pojišťovny, kterou zastupuje, u vnitrostátního soudu, u něhož poškozený, který spadá do působnosti článku 1 směrnice 2000/26, ve znění směrnice 2005/14, podal žalobu na náhradu škody.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 16, 18.1.2016.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. prosince 2016 – SV Capital OÜ v. Evropský orgán pro bankovníctví (EBA), Evropská komise

(Věc C-577/15 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Žádost o zahájení šetření směřující na estonské a finské orgány dohledu — Rozhodnutí Evropského orgánu pro bankovníctví (EBA) — Rozhodnutí odvolacího senátu evropských orgánů dohledu — Nařízení (EU) č. 1093/2010 — Články 17 a 60 — Odvolací senát — Lhůta k podání žaloby — Omluvitelný omyl“

(2017/C 046/09)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: SV Capital OÜ (zástupce: M. Greinoman, vandeadvokaat)

Další účastníci řízení: Evropský orgán pro bankovníctví (EBA) (zástupci: J. Overett Somnier a Z. J. Giotaki, zmocněnci, ve spolupráci s F. Tuytschaever, advocaat), Evropská komise (zástupci: W. Mölls a K.-P. Wojcik, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnost SV Capital OÜ ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropským orgánem pro bankovníctví (EBA).
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 16, 18.1.2016.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 15. prosince 2016 – Maďarsko v. Evropská komise

(Věc C-644/15 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Nařízení (ES) č. 1234/2007 — Společná organizace zemědělských trhů — Odvětví ovoce a zeleniny — Článek 103e — Vnitrostátní finanční podpora poskytnutá organizacím producentů v odvětví ovoce a zeleniny — Nařízení (ES) č. 1580/2007 — Článek 97 — Rozhodnutí Komise o unijní úhradě vnitrostátní finanční podpory poskytnuté Maďarskem organizacím producentů“

(2017/C 046/10)

Jednací jazyk: maďarština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Maďarsko (zástupci: M. Z. Fehér a E. E. Sebestyén, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: A. Lewis a B. Béres, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Maďarsku se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 27, 25.1.2016.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 15. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van beroep te Antwerpen – Belgie) – Loterie Nationale – Nationale Loterij NV van publiek recht v. Paul Adriaensen, Werner De Kesel, The Right Frequency VZW

(Věc C-667/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2005/29/ES — Nekalé obchodní praktiky vůči spotřebitelům — Klamavá obchodní praktika — Pyramidový program — Platby poskytnuté novými členy a odměny, které obdrží stávající členové — Nepřímá finanční souvislost“

(2017/C 046/11)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van beroep te Antwerpen

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Loterie Nationale – Nationale Loterij NV van publiek recht

Odpůrci: Paul Adriaensen, Werner De Kesel, The Right Frequency VZW

Výrok

Bod 14 přílohy I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) musí být vykládán v tom smyslu, že toto ustanovení umožňuje určitou obchodní praktiku kvalifikovat jako „pyramidový program“ i v případě, že mezi platbami poskytnutými do takového programu novými členy a odměnami, které obdrží stávající členové, existuje pouze nepřímá souvislost.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 106, 21.3.2016.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 15. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovinsko) – LEK Farmaceutska Družba d. d. v. Republika Slovinsko

(Věc C-700/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Kombinovaná nomenklatura — Zařazení zboží — Potravinové doplňky spadající do sazebníkového čísla 2106 — Účinná látka jakožto základní složka — Případné zařazení do kapitoly 30 kombinované nomenklatury — Nabízení a prodej výrobků jako léčivých přípravků“

(2017/C 046/12)

Jednací jazyk: slovinština

Předkládající soud

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: LEK Farmaceutska Družba d. d.

Odpůrkyně: Republika Slovinsko

Výrok

- 1) Číslo 3004 kombinované nomenklatury společného celního sazebníku, uvedené v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění nařízení Komise (EU) č. 1006/2011 ze dne 27. září 2011, musí být vykládáno v tom smyslu, že do tohoto čísla nelze automaticky zařazovat výrobky, které spadají do pojmu „léčivý přípravek“ ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/62/EU ze dne 8. června 2011.
- 2) Kombinovaná nomenklatura společného celního sazebníku, která je uvedena v příloze I nařízení č. 2658/87, ve znění nařízení č. 1006/2011, musí být vykládána v tom smyslu, že takové výrobky, jako jsou výrobky dotčené ve věci v původním řízení, které mají obecně příznivé účinky na zdraví a jejich základní složkou je účinná látka obsažená v potravinových doplňcích zařazených do sazebníkového čísla 2106 této nomenklatury, přestože je jejich výrobce nabízí jako léčivé přípravky a jako takové jsou uváděny na trh a prodávány, spadají do tohoto čísla.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 111, 29.3.2016.

Kasační opravný prostředek podaný dne 27. července 2016 Ice Mountain Ibiza, S.L. proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 25. května 2016 ve věci T-5/15, Ice Mountain Ibiza v. EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean beach club ibiza)

(Věc C-412/16 P)

(2017/C 046/13)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Ice Mountain Ibiza, S.L. (zástupci: J. L. Gracia Albero a F. Miazetto, advokáti)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Návrhová žádání

- Zrušit v plném rozsahu rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 25. května 2016 ve věci T-5/15, Ice Mountain Ibiza, S.L., v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) (EU:T:2016:311);
- vydat rozsudek, kterým bude vyhověno všem návrhovým žádáním uplatněným navrhovatelkou před Tribunálem;
- uložit Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví náhradu nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených před prvním odvolacím senátem uvedeného úřadu a před Tribunálem Evropské unie.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Kasační opravný prostředek je založen na nesprávném uplatnění čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 ⁽¹⁾ a konkrétně na následujících tvrzeních a důvodech.

1. Napadený rozsudek určil nesprávně, že prvek „OCEAN“ má rozlišovací způsobilost.

Tribunál zkreslil předložené důkazy a hodnotí je nelogicky.

Kromě výše uvedeného Tribunál neuplatnil judikaturu relevantní v dané oblasti, a sice judikaturu Soudního dvora Evropské unie ve věcech C-479/12 ⁽²⁾ (hodnotí předložené důkazy velmi striktně vzhledem k obtížnosti předmětu dokazování) a C-24/05 P ⁽³⁾ (nezohledňuje dojem relevantního spotřebitele).

2. Napadený rozsudek hodnotí nesprávně dominantní charakter jednotlivých prvků.

Zkreslení skutkového stavu. Nesoudržnost argumentů použitých v rozsudku k odůvodnění dominantního charakteru slovních prvků.

Neuplatnění judikatury Soudního dvora Evropské unie ve věcech C-251/95 ⁽⁴⁾ a C-342/97 ⁽⁵⁾ (rozsudek vychází ze zcela zkresleného relevantního spotřebitele).

Nesprávné uplatnění judikatury Soudu prvního stupně Evropské unie ve věci T-134/06 ⁽⁶⁾ (nesoudržné uplatnění definice pojmu „dominantní prvek“).

Neuplatnění judikatury Tribunálu Evropské unie ve spojených věcech T-83/11 a T-84/11 ⁽⁷⁾. Rozsudek nezohledňuje judikaturu existující v případě, kdy je určitý trh nasycen.

3. Napadený rozsudek posuzuje nesprávně podobnost mezi ochrannými známkami, když nezohledňuje okolnosti relevantní pro uvedené posouzení.

Neuplatnění judikatury Soudního dvora Evropské unie ve věci C-251/95 ve spojení s rozsudky Soudního dvora Evropské unie ve věcech C-361/04 P⁽⁸⁾ a C-342/97⁽⁹⁾.

4. Napadený rozsudek nesprávně dochází k závěru, že existuje nebezpečí záměny.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

⁽²⁾ EU:C:2014:75

⁽³⁾ EU:C:2006:421

⁽⁴⁾ EU:C:1997:528

⁽⁵⁾ EU:C:1999:323

⁽⁶⁾ EU:T:2007:387

⁽⁷⁾ EU:C:2012:592

⁽⁸⁾ EU:C:2006:25

⁽⁹⁾ EU:C:1999:323

Kasační opravný prostředek podaný dne 27. července 2016 Ice Mountain Ibiza, S.L. proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 25. května 2016 ve věci T-6/15, Ice Mountain Ibiza v. EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean ibiza)

(Věc C-413/16 P)

(2017/C 046/14)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Ice Mountain Ibiza, S.L. (zástupci: J. L. Gracia Albero a F. Miazetto, advokáti)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- ZRUSIT v plném rozsahu rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 25. května 2016 ve věci T-6/15, Ice Mountain Ibiza, S.L. v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) (EU:T:2016:310).
- Vydat rozsudek, kterým se v plném rozsahu vyhová návrhovým žádáním účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek vzneseným před Tribunálem.
- Uložit Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví náhradu nákladů řízení, včetně veškerých nákladů vynaložených do současnosti v řízení před odvolacím senátem uvedeného úřadu a v řízení před Tribunálem Evropské unie.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Kasační opravný prostředek vychází z nesprávného uplatnění čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009⁽¹⁾ a konkrétně se zakládá na následujících tvrzeních a důvodech.

1. Napadený rozsudek nesprávně určuje rozlišovací způsobilost prvku „OCEAN“.

Zkresluje uplatněné důkazy a hodnotí je nelogicky.

Navíc uvedený rozsudek neuplatňuje relevantní judikaturu, tedy judikaturu Tribunálu Evropské unie z rozsudků ve věcech C-479/12⁽²⁾ (hodnotí předložené důkazy mimořádně restriktivně s ohledem na obtížnost průkaznosti) a C-24/05 P⁽³⁾ (ponechává stranou dojem relevantního spotřebitele).

2. Napadený rozsudek nesprávně posuzuje dominantní povahu jednotlivých prvků.

Zkreslení skutkových okolností. Nesoudržnost argumentů uplatněných v rozsudku pro účely odůvodnění dominantní povahy slovních prvků.

Neuplatnění judikatury Soudního dvora Evropské unie z rozsudků ve věcech C-251/95 ⁽⁴⁾ a C-342/97 ⁽⁵⁾ (rozsudek používá zcela zkreslený pojem relevantního spotřebitele).

Nesprávné uplatnění judikatury Soudu prvního stupně Evropské unie z rozsudku ve věci T-134/06 ⁽⁶⁾ (nesoudržné uplatňování definice pojmu „dominantní prvek“).

Neuplatnění judikatury Tribunálu Evropské unie z rozsudků ve spojených věcech T-83/11 a T-84/11 ⁽⁷⁾ (rozsudek opomíjí existující judikaturu v případech, kdy je určitý trh nasycen).

3. Napadený rozsudek nesprávně posuzuje podobnost mezi ochrannými známkami a opomíjí okolnosti relevantní pro uvedené posouzení.

Neuplatnění judikatury Soudního dvora Evropské unie z rozsudku ve věci C-251/95, ve spojení s rozsudky Soudního dvora Evropské unie ve věcech C-361/04 P ⁽⁸⁾ a C-342/97 ⁽⁹⁾.

4. Napadený rozsudek nesprávně činí závěr, že existuje nebezpečí záměny.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. L 78, s. 1)

⁽²⁾ EU:C:2014:75

⁽³⁾ EU:C:2006:421

⁽⁴⁾ EU:C:1997:528

⁽⁵⁾ EU:C:1999:323

⁽⁶⁾ EU:T:2007:387

⁽⁷⁾ EU:T:2012:592

⁽⁸⁾ EU:C:2006:25

⁽⁹⁾ EU:C:1999:323

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 31. října 2016 – EP Agrarhandel GmbH v. Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Věc C-554/16)

(2017/C 046/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka v řízení o opravném prostředku „Revision“: EP Agrarhandel GmbH

Žalovaný orgán: Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

Předběžné otázky

1) Brání čl. 2 odst. 4 rozhodnutí Komise 2001/672/ES ze dne 20. srpna 2001, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro přemísťování skotu při vyhánění na letní pastviny v horských oblastech (dále jen „rozhodnutí Komise“) ⁽¹⁾, ve znění rozhodnutí Komise 2010/300/EU ze dne 25. května 2010 ⁽²⁾, vnitrostátnímu právnímu předpisu, jako je ustanovení § 6 odst. 6 Verordnung des Bundesministers für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft über die Kennzeichnung und Registrierung von Rindern (nařízení spolkového ministra zemědělství, lesního hospodářství, životního prostředí a vodního hospodářství o označování a registraci skotu, dále jen „nařízení o označování skotu“, BGBl II č. 201/2008), které stanoví, že pro dodržení všech lhůt, na které se toto ustanovení vztahuje, – a tím tedy i lhůty pro oznámení vyhánění na letní pastviny – je rozhodné datum doručení příslušného oznámení?

- 2) Jaký dopad má čl. 117 druhý pododstavec nařízení Rady (ES) č. 73/2009⁽³⁾ ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003, na oprávnění získat prémie na skot, jehož vyhnání na letní pastvinu bylo oznámeno opožděně ve smyslu čl. 2 odst. 4 rozhodnutí Komise?
- 3) Musí být v případě, že opožděné oznámení vyhnání na letní pastvinu podle čl. 117 druhého pododstavce nařízení č. 73/2009 nevede ke ztrátě nároku na prémie, uloženy za opožděné oznámení sankce?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2001, L 235, s. 23; Zvl. vyd. 3/33, s. 341.

⁽²⁾ Úř. věst. 2010, L 127, s. 19.

⁽³⁾ Úř. věst. 2009, L 30, s. 16.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgerichts Hannover (Německo) dne 7. listopadu 2016 – Peter Roßnagel, Alexandre Schröter v. TUIfly GmbH

(Věc C-562/16)

(2017/C 046/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Hannover

Účastníci původního řízení

Žalobce: Peter Roßnagel, Alexandre Schröter

Žalovaná: TUIfly GmbH

Předběžné otázky

- 1) Představuje změna rezervace na jiný let skutkový stav, na který se vztahuje čl. 4 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004?

V případě kladné odpovědi na první otázku:

- 2) Použije se toto ustanovení rovněž na změnu rezervace, která nebyla iniciována leteckým dopravcem, nýbrž výhradně provozovatelem souborných služeb pro cesty, pobyty a zájezdy?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Sofia-grad (Bulharsko), dne 18. listopadu 2016 – Serin Alheto v. Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

(Věc C-585/16)

(2017/C 046/17)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Sofia-grad (Bulharsko)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Serin Alheto

Žalovaný: Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

Předběžné otázky

- 1) Vyplyvá z čl. 12 odst. 1 písm. a) směrnice 2011/95⁽¹⁾ ve spojení s čl. 10 odst. 2 směrnice 2013/32⁽²⁾ a čl. 78 odst. 2 písm. a) Smlouvy o fungování Evropské unie, že:
 - A) připouští, aby byla žádost o mezinárodní ochranu podaná osobou bez státní příslušnosti palestinského původu, která je zaregistrovaná jako uprchlík u Agentury Organizace spojených národů pro pomoc a práci ve prospěch palestinských uprchlíků na Blízkém východě (UNRWA) a před podáním žádosti byla usazena v její oblasti působnosti (Pásmo Gazy), posuzována jako žádost podle čl. 1 odst. A Ženevské úmluvy z roku 1951 a ne jako žádost o mezinárodní ochranu podle čl. 1 odst. D druhé věty této Úmluvy, za podmínky, že příslušnost pro posouzení žádosti byla převzata z jiných než rodinných nebo humanitárních důvodů a přezkum žádosti je upraven směrníci 2011/95?
 - B) připouští, aby takováto žádost nebyla posuzována s ohledem na podmínky uvedené v čl. 12 odst. 1 písm. a) směrnice 2011/95 a aby tedy nebyl uplatněn výklad tohoto ustanovení provedený Soudním dvorem EU?
- 2) Musí být čl. 12 odst. 1 písm. a) směrnice 2011/95 ve spojení s jejím článkem 5 vykládán v tom smyslu, že brání takovým vnitrostátním právním předpisům, jako je čl. 12 odst. 1 bod 4 Zakon za ubezhishteto i bezhantsite (zákon o azylu a uprchlících, dále jen „ZUB“), o který se jedná ve věci v původním řízení, který v příslušném platném znění nestanoví výslovné ustanovení o ochraně *ipso facto* pro palestinské uprchlíky, ani podmínku, že podpora není z jakýchkoli důvodů dále udělována, jakož i v tom smyslu, že čl. 12 odst. 1 písm. a) směrnice 2011/95 je dostatečně přesný a bezpodmínečný a má proto přímý účinek, a je tedy také použitelný, aniž by se na něj osoba žádající o mezinárodní ochranu výslovně odvolala, musí-li být žádost jako taková posuzována podle čl. 1 odst. D druhé věty Ženevské úmluvy?
- 3) Vyplyvá z čl. 46 odst. 3 směrnice 2013/32 ve spojení s čl. 12 odst. 1 písm. a) směrnice 2011/95, že – v řízení o opravném prostředku před soudem, který byl podán proti (správnímu) rozhodnutí vydanému v souladu s čl. 10 odst. 2 směrnice 2013/32 o odmítnutí mezinárodní ochrany, a s ohledem na skutkový stav v původním řízení – připouští, aby soud v prvním stupni nakládal s žádostí o mezinárodní ochranu jako takovou podle čl. 1 odst. D druhé věty Ženevské úmluvy a aby provedl posouzení podle čl. 12 odst. 1 písm. a) směrnice 2011/95, pokud žádost o mezinárodní ochranu podala osoba bez státní příslušnosti palestinského původu, která je zaregistrovaná jako uprchlík u UNRWA a před podáním žádosti byla usazena v její oblasti působnosti (Pásmo Gazy) a v rozhodnutí o odmítnutí mezinárodní ochrany nebyla tato žádost posuzována s ohledem na uvedená ustanovení?

- 4) Vyplyvá z ustanovení čl. 46 odst. 3 směrnice 2013/32 týkajícího se práva na účinný opravný prostředek v souvislosti s požadavkem na „úplné a *ex nunc* posouzení jak skutkové, tak právní stránky“ vykládaného ve spojení s články 33 a 34, jakož i s čl. 35 odst. 2 této směrnice a s čl. 21 odst. 1 směrnice 2011/95, ve spojení s články 18, 19 a 47 Listiny základních práv Evropské unie, že v řízení o opravném prostředku před soudem, který byl podán proti (správnímu) rozhodnutí vydanému v souladu s čl. 10 odst. 2 směrnice 2013/32 o odmítnutí mezinárodní ochrany, připoustí:
- A) aby soud v prvním stupni poprvé rozhodl o přípustnosti žádosti o mezinárodní ochranu a o navrácení osoby bez státní příslušnosti do země, v níž byla usazena před podáním žádosti o mezinárodní ochranu, poté, co uložil azylovému orgánu, aby předložil k tomu nezbytné důkazy a osobě poskytl možnost vyjádřit se k přípustnosti žádosti nebo
 - B) aby soud v prvním stupni z důvodu podstatné vady řízení rozhodnutí zrušil a azylovému orgánu uložil, aby – za dodržení pokynů týkajících se výkladu a použití zákona – znovu rozhodl o žádosti o mezinárodní ochranu tak, že provede i pohovor o příslušnosti, který je stanoven v článku 34 směrnice 2013/32, a rozhodne o otázce, zda je možné osobu bez státní příslušnosti vrátit do země, v níž byla usazena před podáním žádosti o mezinárodní ochranu?
 - C) aby soud v prvním stupni posoudil bezpečnost v zemi, v níž byla osoba v okamžiku ústní části řízení, resp. pokud došlo k podstatné změně situace, kterou je nutno ve prospěch této osoby v rozhodnutí zohlednit, v okamžiku vydání rozsudku usazena?
- 5) Je podpora poskytnutá Agenturou Organizace spojených národů pro pomoc a práci ve prospěch palestinských uprchlíků na Blízkém východě (UNRWA) dostatečnou ochranou ve smyslu čl. 35 odst. 1 písm. b) směrnice 2013/32 v příslušném státě v oblasti působnosti této Agentury, pokud tento stát v souvislosti s osobami podporovanými touto Agenturou uplatňuje zásadu nenavracení ve smyslu Ženevské úmluvy z roku 1951?
- 6) Vyplyvá z čl. 46 odst. 3 směrnice 2013/32 ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv, že právo na účinný opravný prostředek v souvislosti s ustanovením, které uvádí „včetně případného posouzení potřeby mezinárodní ochrany podle směrnice 2011/95“, soudu v prvním stupni – v rámci řízení o opravném prostředku podaném proti (správnímu) rozhodnutí, kterým byla meritorně posouzena žádost o mezinárodní ochranu a kterým byla mezinárodní ochrana odepřena, ukládá vydat rozsudek,
- A) který kromě otázky legality tohoto odepření nabude právní moci i pokud jde o potřebu žadatele získat mezinárodní ochranu podle směrnice 2011/95, a to i tehdy, pokud podle vnitrostátního práva může příslušný členský stát poskytnout mezinárodní ochranu jen na základě rozhodnutí správního orgánu;
 - B) o nezbytnosti poskytnutí mezinárodní ochrany prostřednictvím odpovídajícího posouzení žádosti o mezinárodní ochranu, nehledě na vady řízení, jichž se při přezkumu žádosti dopustil azylový orgán?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (Úř. věst. 2011, L 337, s. 9).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (Úř. věst. 2013, L 180, s. 60).

Kasační opravný prostředek podaný dne 25. listopadu 2016 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 15. září 2016 ve věcech T-353/14 a T-17/15, Itálie v. Komise

(Věc C-621/16 P)

(2017/C 046/18)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: L. Pignataro-Nolin a G. Gattinara, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Italská republika, Litevská republika

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek;
- má-li Soudní dvůr za to, že to soudní řízení dovoluje, zamítl žalobu v prvním stupni jako neopodstatněnou;
- uložil Italské republice náhradu nákladů tohoto řízení a řízení v prvním stupni;
- uložil Litevské republice, aby nesla vlastní náklady řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku uplatňuje Komise čtyři důvody: 1) nesprávné právní posouzení při výkladu právní povahy „Obecných pravidel“ platných pro výběrová řízení a nesprávné právní posouzení při výkladu čl. 7 odst. 1 přílohy III služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“), a v důsledku toho vadu odůvodnění; 2) nesprávné právní posouzení a porušení povinnosti uvést odůvodnění při výkladu článku 1d služebního řádu; 3) nesprávná právní posouzení při výkladu (ostatně rozporném) článku 28f služebního řádu a při výkladu kritérií týkajících se soudního přezkumu Tribunálu; 4) nesprávné právní posouzení při výkladu článku 2 nařízení č. 1/58 (Úř. věst. 17, ze dne 6. října 1958, s. 385).

1. První důvod kasačního opravného prostředku se dělí na čtyři části. V rámci první části Komise tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při výkladu právní povahy „Obecných pravidel“ platných pro výběrová řízení (Úř. věst. 2014, C 60A/1) z důvodu, že podle Komise uvedená pravidla stanoví nové a specifické povinnosti pro průběh výběrového řízení, a sice povinnosti, které nebyly napadenými oznámeními o výběrovém řízení změněny. V rámci druhé části prvního důvodu Komise tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při výkladu čl. 7 odst. 1 přílohy III služebního řádu v tom smyslu, že EPSO nemá regulační pravomoc, která by mu umožňovala stanovit obecná a neurčitá pravidla týkající se jazykového režimu výběrových řízení, která pořádá. Podle Komise má EPSO takovou pravomoc. V této souvislosti se Komise dovolává rovněž porušení povinnosti uvést odůvodnění v rozsahu, v němž si Tribunál v bodě 57 napadeného rozsudku protiřečí, když konstatuje, že EPSO má přesto pravomoc vyhodnocování potřeb orgánů a subjektů Unie včetně jejich jazykových potřeb v rámci pořádání různých výběrových řízení. V rámci třetí části prvního důvodu má Komise za to, že Tribunál neprávem konstatoval, že Pravidla jsou pouze akty, jejichž cílem je oznámit kritéria platná pro volbu druhého jazyka ve výběrových řízeních pořádaných EPSO, vzhledem k tomu, že tato Pravidla naopak závazně stanoví kritéria odůvodňující tuto volbu. V rámci čtvrté části prvního důvodu má Komise konečně za to, že Tribunál nesprávně vyložil povahu a obsah napadených oznámení o výběrovém řízení v tom smyslu, že pokud jde o jazykový režim, oznámení o výběrovém řízení jsou zdrojem nových a specifických povinností, čímž tak rovněž porušil povinnost uvést odůvodnění v souvislosti se zamítnutím námítky nepřipustnosti vznesené Komisí; v tomto smyslu podle Komise představovala napadená oznámení o výběrovém řízení akty, jejichž obsah pouze potvrzoval skutečnosti stanovené v obecných pravidlech.

2. Druhý důvod kasačního opravného prostředku se dělí na dvě části. V rámci první části Komise uplatňuje nesprávné právní posouzení při výkladu článku 1d služebního řádu, z něhož vyplývá, že omezení ve volbě druhého jazyka nutné není diskriminací a může být odůvodněno obecným cílem, jako je zájem služby v rámci personální politiky. V rámci druhé části tohoto důvodu má Komise za to, že Tribunál porušil povinnost uvést odůvodnění z důvodu, že při hledání důvodu pro omezení volby druhého jazyka se Tribunál v napadeném rozsudku omezuje výlučně na zkoumání napadených oznámení o výběrovém řízení, zatímco měl rovněž zohlednit Obecná pravidla a jejich obsah.
3. Třetí důvod kasačního opravného prostředku se dělí na tři části. V rámci první části má Komise za to, že Tribunál nemůže dospět k závěru, aniž nesprávně vyloží článek 28f služebního řádu, že požadavky na jazykové schopnosti nejsou součástí způsobilosti uchazečů ve smyslu článku 27 služebního řádu. V rámci druhé části má Komise za to, že Tribunál nesprávně vymezil parametry svého soudního přezkumu, který se měl omezit na posouzení zjevné nesprávného posouzení nebo svévolného zacházení. V rámci třetí části tohoto důvodu Komise tvrdí, že Tribunál překročil meze svého přezkumu, když provedl meritorní posouzení volby nepřijmout, kromě třech jazyků uvedených v oznámení o výběrovém řízení (angličtina, francouzština a němčina), i jiné jazyky, a nahradil tak administrativu.
4. V rámci čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku Komise tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při výkladu článku 2 nařízení č. 1/58, jelikož rozhodl, že komunikace mezi EPSO a uchazeči spadá do působnosti tohoto ustanovení, přičemž vyloučil jakoukoli možnost omezit volbu druhého jazyka. Naopak, možnost takového omezení vyplývá podle Komise z čl. 1d odst. 5 a 6 služebního řádu, kterému podléhají i uchazeči výběrového řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sø- og Handelsretten (Dánsko) dne 7. prosince 2016 – Ernst & Young P/S v. Konkurrencerådet

(Věc C-633/16)

(2017/C 046/19)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Sø- og Handelsretten

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Ernst & Young P/S

Žalovaná: Konkurrencerådet

Předběžné otázky

- 1) Na základě jakých kritérií má být posouzeno, zda se na jednání podniku vztahuje zákaz stanovený v čl. 7 odst. 1 nařízení Rady č. 139/2004⁽¹⁾ o kontrole spojování podniků (zákaz předčasného uskutečnění), a uskutečnění spojení ve smyslu čl. 7 odst. 1 předpokládá, že toto jednání je zcela nebo zčásti, z faktického či právního hlediska součástí skutečné změny kontroly nebo spojení pokračujících činností zúčastněných podniků, jež při dosažení kvantitativních prahových hodnot vedou ke vzniku oznamovací povinnosti?
- 2) Může vypovězení dohody o spolupráci, o jaké jde v projednávané věci a které je oznámeno za okolností odpovídajících okolnostem popsaným v předkládacím usnesení, představovat uskutečnění spojení, na které se vztahuje zákaz uvedený v čl. 7 odst. 1 nařízení Rady č. 139/2004, a podle jakých kritérií je pak třeba rozhodnout?
- 3) Má na odpověď na druhou otázku vliv skutečnost, zda vypovězení skutečně mělo účinky na trh relevantní z hlediska práva hospodářské soutěže?

- 4) Je-li odpověď na třetí otázku kladná, podle jakých kritérií a s jakou mírou pravděpodobnosti je třeba v konkrétním případě rozhodnout, zda vypovězení mělo takové účinky na trh, a to i s přihlédnutím k možnosti, že tyto účinky mohou mít jiné příčiny?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. 2004, L 24 s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado Contencioso-Administrativo de Pamplona (Španělsko) dne 9. prosince 2016 – Wilber López Pastuzano v. Delegación del Gobierno de Navarra

(Věc C-636/16)

(2017/C 046/20)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado Contencioso-Administrativo de Pamplona

Účastníci původního řízení

Žalobce: Wilber López Pastuzano

Žalovaný: Delegación del Gobierno Central en Navarra

Předběžná otázka

Musí být článek 12 směrnice Rady 2003/109/ES ⁽¹⁾ ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty, vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, o jakou se jedná v původním řízení, a judikatuře, jež ji vykládá, která nepočítá s uplatněním požadavků na ochranu proti vyhoštění cizince, který je dlouhodobě pobývajícím rezidentem, u všech správních rozhodnutí o vyhoštění, ať jsou jejich právní povaha nebo druh jakékoliv, ale omezuje působnost takových požadavků pouze na jeden konkrétní druh vyhoštění?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2004, L 16, s. 44.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2016 – IPSO v. ECB

(Věc T-713/14) ⁽¹⁾

„ECB — Zaměstnanci ECB — Agenturní pracovníci — Omezení maximální doby působení agenturního pracovníka — Žaloba na neplatnost — Napadnutelný akt — Bezprostřední a osobní dotčení — Právní zájem na podání žaloby — Lhůta k podání žaloby — Přípustnost — Neinformování žalující odborové organizace a neprojednání věci s ní — Mimosmluvní odpovědnost“

(2017/C 046/21)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Organizace zaměstnanců pracujících u evropských a mezinárodních orgánů ve Spolkové republice Německo (IPSO) (Frankfurt nad Mohanem, Německo) (zástupkyně: L. Levi, advokátka)

Žalovaná: Evropská centrální banka (ECB) (zástupci: původně B. Ehlers, I. Köpfer a M. López Torres, poté B. Ehlers, P. Pfeifhofer a F. Malfière, zmocněnci, ve spolupráci B. Wägenbaurem, advokátem)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU, znějící na zrušení rozhodnutí Výkonné rady ECB ze dne 20. května 2014 stanovující maximální dobu působení agenturního pracovníka pověřeného sekretářskými a administrativními úkoly na dva roky, a dále návrh na základě článku 268 SFEU, znějící na získání náhrady za utrpěnou nemajetkovou újmu

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Výkonné rady Evropské centrální banky (ECB) ze dne 20. května 2014 stanovující maximální dobu působení agenturního pracovníka pověřeného sekretářskými a administrativními úkoly na dva roky se zrušuje.
- 2) Ve zbyvajících částech žaloba zamítá.
- 3) ECB ponese vlastní náklady řízení a nahradí tři čtvrtiny nákladů vynaložených Organizací zaměstnanců pracujících u evropských a mezinárodních orgánů ve Spolkové republice Německo (IPSO). IPSO ponese čtvrtinu vlastních nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 431, 1.12.2014.

Žaloba podaná dne 28. listopadu 2016 – Karp v. Parlament

(Věc T-833/16)

(2017/C 046/22)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Kevin Karp (Brusel, Belgie) (zástupci: N. Lambers a R. Ben Ammar, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí orgánu oprávněného k uzavírání pracovních smluv pro skupinu EFDD Group v Evropském parlamentu, kterým byl žalobce zařazen do funkční skupiny I jakožto akreditovaný parlamentní asistent (APA) na základě smlouvy podepsané dne 25. února 2015 a do funkční skupiny II v rámci pracovní smlouvy podepsané dne 12. května 2016;
- uložil žalovanému, aby žalobci nahradil majetkovou újmu předběžně oceněnou na 40 888,68 EUR a nemajetkovou újmu předběžně oceněnou na 63 323,20 EUR;
- rozhodl, že žalovaný ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobcem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článku 80 pracovního řádu ostatních zaměstnanců

- Žalobce byl zařazen do platové třídy odpovídající funkční skupině II v rámci první pracovní smlouvy, která mu byla nabídnuta, a do základní platební třídy ve funkční skupině II v případě druhé nabídnuté pracovní smlouvy. Funkční skupina II zahrnuje „kancelářské a sekretářské práce, řízení kancelářského úseku a jiné obdobné činnosti vykonávané pod dohledem úředníků nebo dočasných zaměstnanců“, zatímco převážná většina úkolů zadávaných žalobci v rámci jeho první a druhé pracovní smlouvy představovala administrativní a poradenskou činnost, jak to dokládají přílohy k žalobě.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení článku 82 pracovního řádu ostatních zaměstnanců

- Článek 82 pracovního řádu ostatních zaměstnanců stanoví, že smluvní zaměstnanec bude přijat do funkční skupiny IV, může-li doložit vzdělání na úrovni, která odpovídá ukončenému vysokoškolskému vzdělání v délce alespoň tří let, osvědčené diplomem, nebo odbornou přípravu na odpovídající úrovni. Žalobce absolvoval pět let vysokoškolského studia osvědčeného dvěma diplomy a navíc – v souvislosti s druhou smlouvou, která mu byla nabídnuta – získal v Evropském parlamentu předchozí odbornou praxi pro činnosti, které jsou rovnocenné činnostem, jež nakonec vykonával.

Žaloba podaná dne 6. prosince 2016 – Dow Corning a Dow Corning Europe v. Komise

(Věc T-858/16)

(2017/C 046/23)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Dow Corning Corporation (Midland, Michigan, Spojené státy) a Dow Corning Europe (Seneffe, Belgie) (zástupci: S. Verschuur, M. Stroungi a L. Mélia, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil články 1 až 4 rozhodnutí Komise ze dne 11. ledna 2016 o režimu státní podpory v podobě zdanění nadměrného zisku SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) provedeném Belgií [oznámeného pod číslem C(2015) 9837] (dále jen „napadené rozhodnutí“) ⁽¹⁾;
- podpůrně, zrušil čl. 2 odst. 1 napadeného rozhodnutí;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, vycházející z tvrzení, že Komise tím, že předjímaná daňová rozhodnutí ohledně zdanění nadměrného zisku nesprávně kvalifikovala jako režim, čímž se dopustila několikerého nesprávného právního posouzení, nesprávného posouzení skutkového stavu a nesprávného posouzení a podala nepřiměřené odůvodnění, porušila čl. 1 písm. d) nařízení 2015/1589 ⁽²⁾.
2. Druhý žalobní důvod, vycházející z tvrzení, že Komise tím, že se při výkladu a uplatňování referenčního systému za účelem určení, zda předjímaná daňová rozhodnutí ohledně zdanění nadměrného zisku poskytují selektivní zvýhodnění, dopustila věcně nesprávného právního posouzení a zjevně nesprávného posouzení, porušila čl. 107 odst. 1 SFEU.
3. Třetí žalobní důvod, vycházející z tvrzení, že Komise tím, že nesprávně shledala, že předjímaná daňová rozhodnutí ohledně zdanění nadměrného zisku přiznávají selektivní zvýhodnění, čímž se dopustila několikerého zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu a nesprávného posouzení, neprovedla pečlivý a nestranný přezkum a podala nepřiměřené odůvodnění, porušila čl. 107 odst. 1 SFEU.
4. Čtvrtý žalobní důvod, vycházející z tvrzení, že Komise tím, že se při určování metody kvantifikace výše údajné podpory dopustila věcně nesprávného právního posouzení a zjevně nesprávného posouzení a podala nepřiměřené odůvodnění, porušila článek 16 nařízení 2015/1589 a některé zásady unijního práva.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise (EU) 2016/1699 ze dne 11. ledna 2016 o režimu státní podpory v podobě zdanění nadměrného zisku SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) provedeném Belgií [oznámeno pod číslem C(2015) 9837] (Úř. věst. 2016, L 260, s. 61).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9).

Žaloba podaná dne 5. prosince 2016 – Nomacorc v. Komise

(Věc T-867/16)

(2017/C 046/24)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Nomacorc (Thimister Clermont, Belgie) (zastoupená: S. Verschuur, M. Stroungi a L. Méliá, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil články 1 až 4 rozhodnutí Komise ze dne 11. ledna 2016 o režimu státní podpory obsahujícím výjimku pro nadměrný zisk SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), kterou poskytla Belgie (dále jen „napadené rozhodnutí“) ⁽¹⁾,
- alternativně, zrušil článek 2 odst. 1 napadeného rozhodnutí,
- uložil Komisi náhradu nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Komise porušila čl. 1 písm. d) nařízení 2015/1589 ⁽²⁾ tím, že nesprávně kvalifikovala daňová rozhodnutí při nadměrném zisku jako režim státní podpory, čímž se dopustila několika nesprávných právních posouzení, zjevně nesprávných posouzení skutkového stavu a zjevně nesprávných posouzení, a také uvedla nedostatečné odůvodnění.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Komise porušila článek 107 odst. 1 SFEU tím, že se dopustila nesprávného hmotněprávního posouzení a zjevně nesprávného posouzení při výkladu a použití referenčního systému pro účely posouzení toho, zda daňová rozhodnutí při nadměrném zisku poskytují selektivní výhodu.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Komise porušila článek 107 odst. 1 SFEU tím, že měla nesprávně za to, že daňová rozhodnutí při nadměrném zisku poskytují selektivní výhodu, čímž se dopustila několika zjevně nesprávných posouzení skutkového stavu a zjevně nesprávných posouzení, nevykonala podrobný a nestranný přezkum a uvedla nedostatečné odůvodnění.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise (EU) 2016/1699 ze dne 11. ledna 2016 o režimu státní podpory v podobě zdanění nadměrného zisku SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) provedeném Belgií (oznámeno pod číslem C(2015) 9837) (Úř. věst. L 260, 2016, s. 61)

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 248, 2015, s. 9)

Žaloba podaná dne 9. prosince 2016 – RA v. Účetní dvůr

(Věc T-874/16)

(2017/C 046/25)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: RA (Lucemburk, Lucembursko) (zástupci: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)

Žalovaný: Účetní dvůr Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ze dne 4. března 2016 nepovýšit žalobce do platové třídy AD 11;
- uložil Účetnímu dvoru náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. V rámci prvního žalobního důvodu vznáší žalobce námitku protiprávnosti systému povyšování v rámci Účetního dvora Evropské unie, který byl zaveden rozhodnutím 53-2014 o povyšování, neboť má vliv na schopnost orgánu oprávněného ke jmenování (OOJ) metodicky odhalovat nesrovnalosti ve způsobu hodnocení úředníků, který uplatňuje různé hodnotitelé orgánu na základě svého subjektivního názoru.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že rozhodnutí ze dne 4. března 2016 nepovýšit žalobce do platové třídy AD 11 odporuje článku 45 služebního řádu úředníků Evropské unie, jelikož OOJ neprovedl srovnávací přezkum zásluh za rovných a objektivních podmínek s použitím srovnatelných informačních zdrojů.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že z odůvodnění uvedeného v odpovědi, kterou byla zamítnuta stížnost, vyplývá, že napadené rozhodnutí je v několika ohledech stiženo zjevně nesprávným posouzením.

Žaloba podaná dne 12. prosince 2016 – Falcon Technologies International v. Komise

(Věc T-875/16)

(2017/C 046/26)

Jednací jazyk: itaština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Falcon Technologies International LLC (Ras Al Khaimah, Spojené arabské emiráty) (zástupci: R. Sciaudone a G. Arpea, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- uložil Komisi povinnost předložit Závěrečnou zprávu,
- zrušil napadené rozhodnutí a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Tato žaloba směřuje proti rozhodnutí Komise ze dne 14. října 2016, kterým Komise zamítla potvrzující žádost žalobkyně o přístup k dokumentu „*Final report of an assessment of ICIM (NB 0425), carried out in the framework of the joint assessment process for notified bodies (DG (SANTE) 2015-7552)*“.

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001⁽¹⁾.
 - Žalobkyně zaprvé vytýká Komisi, že nesprávně uplatnila pojem „obchodní zájmy“ ve smyslu čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001. Stanovisko vyplývající ze Závěrečné zprávy, jež bylo přijato po skončení úplného správního řízení týkajícího se dodržení právních předpisů ze strany ICIM — prováděcího nařízení (EU) č. 920/2013⁽²⁾ — použitelných na oznámené subjekty, neobsahuje žádné informace obvykle považované za obchodní. Tvrzená újma na pověsti vzniklá v důsledku zpřístupnění Závěrečné zprávy by každopádně nebyla sama o sobě dostačující k tomu, aby se uplatnila výjimka upravená v čl. 4 odst. 2 první odrážce nařízení č. 1049/2001. Zadruhé

z napadeného rozhodnutí zřetelně, podrobně a jednoznačně nevyplývají skutečnosti, na základě kterých měla Komise za to, že by bylo na újmu ICIM, kdyby FTI měla přístup k Závěrečné zprávě, ani neuvádí výsledek zvážení obchodních zájmů ICIM a zájmů jejích obchodních partnerů — včetně žalobkyně — na znalosti míry spolehlivosti a důvěryhodnosti oznámeného subjektu.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z vyloučení převažujícího veřejného zájmu a nesprávného výkladu a použití poslední čl. 4 odst. 2 *in fine* nařízení č. 1049/2001.

— Napadené rozhodnutí musí být zrušeno v rozsahu, v němž Komise vyloučila jednak existenci převažujícího veřejného zájmu na zpřístupnění a jednak existenci jiných veřejných zájmů, které by mohly převažovat nad zájmy chráněnými podle čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001. Žalobkyně tvrdí, že na rozdíl od judikatury obsažené v rozsudku Komise v *EnBW* ⁽³⁾, základní podstata Závěrečné zprávy pro účely soudní ochrany před vnitrostátními soudy nebyla zohledněna a nebyla považována za převažující veřejný zájem. Napadené rozhodnutí je každopádně stiženo tím, že Komise nezohlednila ochranu hospodářské soutěže a veřejného zdraví jakožto převažující veřejné zájmy.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z nesprávného výkladu a použití čl. 4 odst. 6 nařízení č. 1049/2001.

— Konečně Komise náležitě nezhodnotila možnost přiznání částečného přístupu k Závěrečné zprávě, čímž porušila zásadu proporcionality. Ve správním rozhodnutí přijatém Komisí mohly být skryty citlivé nebo objektivně tajné údaje. Nic nebránilo přípravě nedůvěrného znění Závěrečné zprávy, které by FTI umožnilo dostatečně se seznámit s posouzením ICIM, aniž by tím bylo odhaleno případné (byť nepravděpodobné) obchodní tajemství.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43).

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 920/2013 ze dne 24. září 2013 o jmenování oznámených subjektů podle směrnice Rady 90/385/EHS o aktivních implantabilních zdravotnických prostředcích a směrnice Rady 93/42/EHS o zdravotnických prostředcích a doзору nad těmito subjekty (Text s významem pro EHP).

⁽³⁾ Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 27. února 2014, *Komise v EnBW*, C-365/12 P, bod 107.

Žaloba podaná dne 14. prosince 2016 – HJ v. EMA

(Věc T-881/16)

(2017/C 046/27)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: HJ (Londýn, Spojené království) (zástupci: L. Levi a A. Blot, advokáti)

Žalovaná: Evropská agentura pro léčivé přípravky (EMA)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- uložil žalované povinnost zaplatit žalobci symbolické jedno euro jako náhradu způsobené nemajetkové újmy,
- uložil žalované povinnost vyjmout memorandum ze dne 22. července 2015, a v důsledku toho i odpověď žalobce ze dne 23. července 2015, z jeho osobního spisu,

- bude-li to nezbytné, zrušil rozhodnutí orgánu oprávněného uzavírat pracovní smlouvy (OOUPS) ze dne 21. března 2016, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o náhradu škody podaná dne 26. listopadu 2015, a zrušil rozhodnutí OOUPS ze dne 19. října 2016, kterým byla zamítnuta stížnost žalobce ze dne 20. června 2016 směřující proti uvedenému rozhodnutí,
- uložil žalované náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby žalobce uvádí jediný žalobní důvod, v jehož rámci tvrdí, že podmínky vzniku mimosmluvní odpovědnosti Evropské unie, a to protiprávnost vytýkaného jednání, existence škody a existence příčinné souvislosti mezi jednáním a uváděnou škodou, jsou v tomto případě splněny. Podle žalobce dokumenty vyplývající z jeho osobního spisu, které byly na určitou dobu zveřejněny a zpřístupněny každému zaměstnanci Evropské agentury pro léčivé přípravky, nebyly zpracovány spravedlivě a v souladu s právními předpisy, ale byly zpracovány k jiným účelům, než jsou ty, k nimž byly shromážděny, aniž by tato změna účelu byla žalobcem výslovně povolena. Šíření těchto citlivých údajů následně zpochybnilo integritu žalobce, čímž mu byla způsobena skutečná a určitá nemajetková újma. Podle názoru žalobce je třeba tuto újmu v celém rozsahu připsat zaviněnému jednání Agentury.

Žaloba podaná dne 15. prosince 2016 – Sipral World v. EUIPO – La Dolfina (DOLFINA)

(Věc T-882/16)

(2017/C 046/28)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sipral World, SL (Barcelona, Španělsko) (zástupkyně: R. Almaraz Palmero, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: La Dolfina, SA (Buenos Aires, Argentina)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „DOLFINA“ – Přihláška č. 3 701 828

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 22. září 2016, ve věci R 1897/2015-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;

- uložil EUIPO a vedlejší účastníci řízení, společnosti La Dolfina, SA, náhradu nákladů řízení před Tribunálem, včetně nákladů řízení před druhým odvolacím senátem.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení článků 15, 42, 51, 75 a 78 nařízení č. 207/2009 ve spojení s pravidly 22 a 40 nařízení č. 2868/95.

Žaloba podaná dne 19. prosince 2016 – Xiaomi v. EUIPO – Apple (MI PAD)

(Věc T-893/16)

(2017/C 046/29)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Xiaomi, Inc. (Peking, Čína) (zástupci: T. Raab a C. Tenkhoff, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Apple Inc. (Cupertino, Kalifornie, Spojené státy)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „MI PAD“ – Přihláška č. 12 780 987

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 22. září 2016, ve věci R 363/2016-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO a další účastníci řízení před odvolacím senátem EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 19. prosince 2016 – Air France v. Komise

(Věc T-894/16)

(2017/C 046/30)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Société Air France (Roissy en France, Francie) (zástupce: R. Sermier, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2016/1698 ze dne 20. února 2014 týkající se opatření SA.22932 (11/C) (ex NN 37/07), která přijala Francie ve prospěch letiště Marseille-Provence a leteckých společností využívajících toto letiště (oznámené pod číslem C(2014) 870);
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z vad, jimiž je stíženo napadené rozhodnutí, pokud jde o podporu departamentu Bouches-du-Rhône ve prospěch leteckého terminálu „Marseille-Provence 2“ (MP2). Konkrétně,
 - opatření neodpovídá jasně definovaným cílům veřejného zájmu. Posouzení Komise v napadeném rozhodnutí je nedostatečně odůvodněno, obsahuje nesprávné právní posouzení a nesprávné posouzení, pokud jde o
 - cíl vypořádat se s očekávaným nárůstem letecké dopravy;
 - cíl vztahující se k podpoře hospodářského rozvoje regionu;
 - podpora nebyla nutná.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z vad, jimiž je stíženo napadené rozhodnutí, pokud jde o smlouvu na nákup reklamního prostoru se společností Airpot Marketing Services.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z vad, jimiž je stíženo napadené rozhodnutí, pokud jde o výši poplatku cestujících na terminálu MP2.

Žaloba podaná dne 13. prosince 2016 – Toontrack Music AB v. EUIPO (SUPERIOR DRUMMER)

(Věc T-895/16)

(2017/C 046/31)

Jednací jazyk: švédština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Toontrack Music AB (Umeå, Švédsko) (zástupce: L. E. Ström, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „SUPERIOR DRUMMER“ – Přihláška č. 13 945 019

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 3. října 2016, ve věci R 2438/2015-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;

— uložil EUIPO náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní a rozhodl, že EUIPO ponese vlastní náklady řízení.

Dovolávané žalobní důvody

— Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b), čl. 7 odst. 1 písm. c), čl. 7 odst. 2 a článku 65 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 20. prosince 2016 – Starbucks (HK) v. EUIPO – Now Wireless (nowwireless)

(Věc T-908/16)

(2017/C 046/32)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Starbucks (HK) (Hongkong, Čína) (zástupce: P. Kavanagh, Solicitor)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Now Wireless Ltd (Whyteleafe, Spojené království)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „nowwireless“ – Přihláška č. 6 782 569

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 17. října 2016, ve věci R 662/2016-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí námitkového oddělení;

— uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný(é) žalobní důvod(y)

— Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 28. prosince 2016 – Winkler v. Komise

(Věc T-916/16)

(2017/C 046/33)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Bernd Winkler (Grange, Irsko) (zástupkyně: A. Kässens, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí o stížnosti žalované ze dne 30. září 2016 a uložil žalované vydat rozhodnutí o výpočtu kapitálové hodnoty k okamžiku registrace žádosti žalobce dne 14. září 2011;
- podpůrně uložil žalované, aby vyplatila odškodnění ve výši 19 920,39 eur, a to na důchodový účet žalobce.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod: Porušení zásad přiměřené délky řízení, právní jistoty, spravedlivého procesu a porušení povinnosti informování a slyšení

Žalobce tvrdí, že žalovaná porušila pomalým zpracováním jeho žádosti všechny zásady řádného průběhu správního řízení. Žalobce rovněž nebyl před přijetím aktu vyslyšen.

2. Druhý žalobní důvod: Porušení zásad rovného zacházení, zákazu diskriminace a přiměřenosti

V rámci druhého žalobního důvodu žalobce tvrdí, že srovnatelné žádosti jiných kolegů, kteří nejsou starší než on, byly zpracovány mnoho dříve, přičemž neexistuje žádný věcný důvod, který by toto nerovné zacházení odůvodňoval.

3. Třetí žalobní důvod: Porušení ochrany legitimního očekávání

Žalobce konečně namítá odpočet úroků od jeho vypočtené kapitálové hodnoty pro období mezi podáním jeho žádosti a konečným převodem částky kapitálu, na což nebyl žalobce předem upozorněn.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS